U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **N. S.** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2010, č. j. OAM-268/ZA-14-ZA10-2010, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2011, č. j. 56 Az 112/2010 - 63,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo vysloveno, že se stěžovatelce neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Krajský soud ve svém rozsudku uvedl, že v předchozím správním řízení byly jednotlivé výpovědi stěžovatelky ve značném rozporu a že nebyl zjištěn žádný důvod pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. (po novele provedené zákonem č. 303/2011 Sb., za jejíž účinnosti byla kasační stížnost podána) se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím

počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného rozsudku stěžovatelce, tedy úterý 27. 12. 2011 (viz doručenka na č. l. 66), nikoliv až den 28. 12. 2011, který jako den doručení rozsudku nesprávně uvádí stěžovatelka v kasační stížnosti. Poslední den lhůty tak připadá na úterý 10. 1. 2012, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě ve středu dne 11. 1. 2012 tak je podána opožděně.

Za této situace soud již nečinil procesní úkony, které by v případě včasné kasační stížnosti činit musel (např. nebylo rozhodnuto o žádosti stěžovatelky, aby jí byl ustanoven zástupcem advokát). Lze přiměřeně poukázat v tomto směru i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Afs 34/2008 - 103, www.nssoud.cz, z něhož plyne, že je-li Nejvyššímu správnímu soudu předložena zjevně opožděná kasační stížnost, aniž bylo krajským soudem rozhodnuto o žádosti stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, bylo by přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby kasační soud vracel spis zpět krajskému soudu k odstranění nedostatku v podmínkách řízení, resp. k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s., namísto toho, aby sám rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout. Soud přitom rozhodoval v senátě složeném ze tří členů, neboť novelou provedenou zákonem č. 303/2011 Sb. byla zrušena příslušnost pětičlenných (tzv. azylových senátů). Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána po dni 1. 1. 2012, který je dnem účinnosti uvedené novely, nelze použít ani přechodné ustanovení obsažené v jejím čl. II. bod 10., dle něhož se kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany, které byly podány přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, projednají a rozhodnou v senátu Nejvyššího správního soudu složeném podle dosavadních právních předpisů.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. února 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu